

IESVS, MARIA, IOSEPH.

DEFENSA
 EN FET , Y EN DRET DE
 IOSEPH PELEGRI, MESTRE
 PASSAMANER, CIUTADA DE
 Barcelona de vna

C O N T R A

LO SYNDICH DE LA PRESENT
 CIUTAT DE BARCELONA, Y IOSEPH VIDAL
 Mestre Brodador de part altra.

*En ia causa del recós, vertent à relació del Magnífich Doctor Fran-
 cisco Aspreu, Assessor, y Advocat ordinari de la casa
 de la present Ciutat.*

Norari Pera Trellas Ciutadà honrat:

INVOCAT, y congregat lo savi Con-
 sell de cent, als 25. de Abril proxim pas-
 sat, die del gloriós Sant March Evan-
 gelista de la bolça de Credencers, y Ro-
 maners , fonch feta extracció de Cre-
 dencer , y Réceptor del dret nou, Ofici
 de tres anys, per acabament de Felis
 Amat Mercader, y fonch extret Ioseph
 Pelegri Passamaner, aqui per lo Porter del Magnífich Clavari de
 la presét Ciutat, fonch posada excepció de debitor, y en execució

A de

2
de dita excepció en còinēt fou lo rodoli de dit Pelegri suffocat, y en son lloch seguidament extret ~~de~~ Ioseph Vidal Brodador.

2 Als 26. de dit mes de Abril Ioseph Pelegri recorreguè à V. S. y Consell ordinari dit de 36. de la dita suffocació, y nova extracció de dit Vidal; en la qual comparaguè lo Subyndich de V. S. y present Ciutat, assuminsē la defensa de dit Vidal Brodador.

3 Pretèn dit Pelegri, que ha y deu ser declarat procehir dit recós, y no tenir lloch la excepció de debitor, oposada per dit, Porter del Magnífich Clavari, ni la suffocació de son rodoli, ni la nova extracció de dit Vidal, ans que deu ser mañat posar à dit Pelegri en la Real, y actual possessió de dit Ofici ab tots los salaris, lucros, emoluments, y adeales acostumades.

4 Està pretensió es, no sols justificada, però encara molt conforme á la disposició del dret, com destituhida de tota rahò, y fonament, la que instan dits Syndich, y Ioseph Vidal; y perque ab tota evidencia se puga fer censura de la justícia de dit Pelegri, se referirán los medis ab (ques funda) medis exclusius de la dita excepció de debitor.

5 Naix lo primer del acte rebut en la Scrivania major de la present Ciutat de 11. de Maig 1680. ab lo qual Bernat Pi Carníser, prestá la solita caució per vna taula de Ovella, en que avia de tallar dita carn, desde 11. de Maig 1680. fins al últim die de Carnestoltes del any 1681. ab la qual se obligà als molt Illustres Consellers, y Magnífich Clavari, que quiscuna semmana durant dit temps, deposaria en la Taula de la present Ciutat de compra nou de carns, apart lo preu, y valor de tota la carn de Ovella, que li seria estada entregada pera vendre en dita taula, y per mes assegurar dita promesa dona per fermanças a Ioseph Pelegri Passamaner, y Antoni Pla Barrater de Agulla, los quals acceptaren lo carrech de dita fiança, y tant principal com fianças, se obligaren à ferrar, y guardar ditas coses ab totas obligacions, renunciacions, clausulas de scriptura de ters, obligació de persona, y bens, com à dents Físicis, y Reals; y ab jurament.

6 Continua dit Bernat Pi lo tallar dita carn de Ovella en dita taula, fins que se ausenta de la present Ciutat, que fou á la fi del any 1681.

Au-

7 Ausent que fou dit Bernat Pi, lo Doctor en Medicina Ioseph Company ab certficatoria, que fa de 18. de Juny 1681. en nom de aportant, y regint lo llibre major de la administració de las carns de la present Ciutat, assereix, que en cartas 167. de dit llibre major, se trobaria continuat lo compta de Bernat Pi Carnisser, y que tirada la resta, restaria debitor fins á 5. de Abril 1681. vigilia de Pasqua de Resurrecció, ques cloguè dit llibre en la quantitat de 412 $\text{tt} \text{ç} 10$. y que dit debit devallaria part del any 1679.

8 Après ab altre certficatoria feta per dit Doctor Company en dit nom de diada de 5. de Maig 1687. y axi be pendent lo recòs, certifica, que tirada la resta del compta de dit Pi, se trobá ser debitor en la quantitat de 355 $\text{tt} \text{ç} 10$. referintse à la administració de dit any 1680. y à las mateixas cartas de 167. de dit llibre major. La qual per ser vltima certficació, se deu seguir.

9 De las referidas caució, y certficatorias, preté dit Syndich, y Vidal, q̄ Barnat Pi Carnisser, lo dia de 25. de Abril 1687. era debitor á la present Ciutat en la dita quantitat y que tabè, ho seria dit Pelegri, cõ à fermãça de aquell, perq̄ lo fidejussor es verdader debitor, y la present Ciutat te la acció in solidum Antonius Heringius de fidejussor cap. 4. num. 21. Gomes *variar. resolu. tom. 2. cap. 13. num. 15.* Fontanella *decis. 472. num. 3.* Cancet *variar. 2. cap. 5. num. 163. ç. 202.* Xammar de *privilegis Civitatis* §. 22. num. 34. y que axi poguè oposar dita excepció de debitor contra dit Pelegri, y en força de aquella inhabilitarlo per lo dit Ofici; pus que los debitors de las Vniversitats, no sols per lo dret comú, però encara municipal son inabils per concorrer en los Oficis de las Vniversitats, segons la Constitució vnica, *Tit. de deutors de Vniversitats*, que allega Xammar en lo dit §. 22. num. 31. la qual se extén en las fermanças dels principals debitors, com ho diu Cancet *variar. 2. cap. 5. num. 202.*

10 Eniperò examinada la materia provas, y exhibitas en la present causa feras, y demés, que del procès resulta, es lo mes cert, y indubitat, que dit Barnat Pi Carnisser lo die de 25. de Abril 1687. no devia, com xuy no deu á la present Ciutat las ditas

355 $\text{tt} \text{ç} 10$

355 ¶ 10. de la segona certificatoria, & per cōsequens dit Pelegri, no es debitor en quantitat alguna, y axi no pogue ser suffocat.

11 Justifica dit Pelegri la satisfacció del dit debit ab diferents medis, y entre altres de la prova testimonial, que resulta de la deposició fa lo Magnífich Ioseph Melich Ciutada honrat de Barcelona, sobre lo article 10. dels donats á 2. de Maig 1687. dient, que trobantse Clavari de la present Ciutat, en lo Bicuni dels anys 1680. y 1681. feu inventariar los bens de Ioseph Pelegri Passamaner, com á altre de las fianças de Barnat Pi Carnisser debitor á la present Ciutat, en la quantitat de 300. y tantas lliuras del temps que tingué taula de Ovella, y que après de feta esta diligencia, Ioseph Pelegri se conferi ab ell testis, dientli sebia ahont eran finch pessas de drap vint y quatre, las quatre negras, y altre de color, que eran propias de dit Bernat Pi, y que en continenc feu fer aprehenció de dits Syndich, draps aportantse sine en la casa, en que estigueren fins á la fi de son Ofici de Clavari, y antes de acabar las feu aportar en lo aposiento de Iacinto Borràs Not. publich de Barcelona, Scriva rasonal de la Casa, y Consell de la present Ciutat, en que estigueren molt temps, com ó depósan Ramon Boxeda, y Pau Monròs Verguers de la present Ciutat, sobre lo article 12. dels predits.

12 Per acabament de dit Ioseph Melich entra en lo Ofici de Clavari de la present Ciutat, lo Noble Don Alexandro de Boxados, qui instà la venda de dits draps, com ab tot efecte, se venderen aquells, á favor de Pau Lladó Mercader, á rahò de trenta y set reals la cana, com ho depósá dit Don Alexandro sobre lo article 13. dels predits, ibi: Que trobantse ell testes ocupar lo carrrech de Clavari de la present Ciutat lo Bienta dels anys 1682. y 1683. per acabamēt del Magnífich Ioseph Melich Ciutada honrat de Barcelona, tingué noticias, que en lo aposiento de Iacinto Borràs estavan recondits finch panyos, ò pessas de draps vint y quatre, profchidas de vna execució, que ha instancia de dit Melich en nom de Clavari, se feu á Bernat Pi Carnisser, per lo que aquell devia á la present Ciutat, posá en execució á ques venguessen, y fou confert ab Pau Lladó Mercader, á efecte li com-

112
5

pràs dits finch , panyos , ò pessas de drap , á rahò de trenta y set reals la cana.

13 Efectuada dita venda als 30.de Maig 1682. firmant dit Pau Lledò debitori en la Scrivania major de Casa la present Ciutat , à favor de dit Noble Don Alexandro de Boxados Clavari, confessant deurer 359 ₧ 14 ₣ 3. que era lo preu de dits draps , y après dit Lladò als 29.de Novembre per partida de taula ; qués troba en procès , gira al Magnifich Clavari en compte de general administració , dita quantitat dient ab dita partida, son per lo valor de finch pessas de draps vint y quatrè, çò es. quatre negres, y vn de color , que junts tiran 98.canas finch palms , que à rahò de trenta set reals la cana , valen 364 ₧ 18 ₣ 3. que rellevadas 5 ₧ 4 ₣. per taras resta pagador 359 ₧ 14 ₣ 3.

14 Del referit ab los presedents numeros , se infereix , que Bernat Pi, del que devia à la present Ciutat de compra de carns lo die de 25. de Abril 1687. havia pagat lo que devia , pe. que segons la certificadoria de 5. de Maig 1687. feta per dit Doçtor Company de compra de carns, sols devia dit Bernat Pi, dit dia de 5. de Maig, la quantitat de 355 ₧ 6 ₣ 10. ab que cobrant ab dita partida de Taula, feta per dit Pau Lladò, la quantitat de 359 ₧ 4 ₣ 3. cobra no. sols las ditas 355 ₧ 6 ₣ 10. degudas pero encara 4 ₧ 7 ₣ 5. mes, del que dit Pi devia de dita taula de Ovella , ab que no fou verdader dit, que dit Pi lo die de 25. de Abril 1687. fos debitor, & per consequens, ni dit Ioseph Pelegri la fiança , perque noy ha cosa mes certa en dret , que satisfet , y pagat lo Acreador del debitor principal , resta la fermança de lliurada de la obligació fidejussoria, *in omnibus, ff. de solutionibus* Gomes *variar. resolu. cap. 23. nu. 20.* diuise accessoria la obligació fidejussoria , y per dita rahò resta, extinta la principal Maranta *de ordine judic. par. 6. tit. De satisfatio num. 26.* Cancier *variar. 2. cap. 5. num. 2. & cap. 6. num. 136.* Heringius *de fidejussoribus cap. 20. §. 1. num. 5.*

15 No obstant sia tant clara, la exclusiva de dita excepció de debitor, ha procurat lo Syndich de la present Ciutat ab diferents medis exclourer, la satisfació ponderada , encara que sens fonament , dient en primer lloch, que en tot lo procès, no consta, que los finch draps fossen de Bernat Pi , y es notori engany , perque

dit Pelegri, ha fet constar evidentment, que dits draps eran de dit Bernat Pi exhibit, com á exhibit la sentència feta per lo Magnífich Clavari de vot, y parer del Doctor Ioan Iofreu Advocat, y Assessor ordinari de la Casa de la present Ciutat, contra Pera Bertrán Parayre.

16 Es lo fet de dit litigi, que dit Bertran pretengué, que de la venda havia fet de dits draps, à dit Bernat Pi Carnisser, no havia cobrat lo compliment del preu, y que fins fos integrament pagat, restava senyor de dits panyos, y que la execució feta per dit Magnífich Clavari de ditas pessas de drap, no proffehia, y en tot cas devia ser declarat, que dit Bertran era primer Acreador en dits draps, eo valor de aquells, que lo Syndich de la present Ciutat, justifica lo contrari dit Syndich, y en dit fet se subfegi sentència: en que se declara no tenir lloch lo allegat, y pretès per dit Bertran, ansbe, que lo Syndich de la present Ciutat era primer, y anterior Acreador per son credit, no sols sobre dits panyos, pero encara en los demès bens de dit Pi.

17 La referida sentència, y motius de aquella son justificats, y molt conformes à la disposició del dret en força dels quals resta exclosa la pretesa excepció de domini, y califiquen la prova de ser propis de Bernat Pi los sinch draps, justifiquen la execució, abonan la venda se feu de dits draps, comproban la satisfació donada per esta part á la excepció de debitor, sens q̄ resta la menor sombra de dubta, perque lo que pugue tenir antes de la sentència, per medi de aquella, resta clarificada, segons sentir de Scaccia *de iudicis lib. 2. cap. 2. num. 664.* Paguera *in praxi crim. cap. 26. num. 7. vers. Et primo probatur, ibi secundo facit* Portules *de compet. iurisdic. foro 3. num. 4* Ripoll *in practica Vicar. Barcin. rub. 11. num. 14. vers. 3.*

18 Lo se gon medi, ab que objecta la satisfació donada, consisteix en dir, que de la declaració, y sentència de s. de Maig 1682. penja causa de apellació, à relació del Noble Don Ioseph de Balaguer, en la qual dit Bertran demana al Syndich de la present Ciutat lo preu de las ditas pessas de draps, ab lo motiu, de que la venda se feu de aquells, es nulla, per quant dit Pi, lo dia que comprá aquells, havia fallit al qual objecta, se respon, que en
la

la present causa, no constra de tal apellació, y en cas constas, seria medi molt debil, lo medi de la pretesa nullitat, perque dit Bertran ja sabia quant venè dits draps, que Barnat Pi, havia fallit, y en semblant cas es valida la venda, com ho es, en la ocasió, que lo venedor te sciencia de la lesió; y no obstant aquella passa à la execució de la venda, Gail. *pract. observa. leg. 2. obser. 29. num. 10.* Costa *de scientia facti, cen. 2. dif. 3. num. 2.* Cancer *var. 1. cap. 13. num. 32.* y tot lo demès ques discorra de dita apellació, y efectes de aquella, no còstât de apellació es volûtari, y sens fruyt algu.

19 Y en cas, q̄ de dita apellació constàs, lo ques diu, sens confessar cosa, mentres q̄ no constarà de la revocació, eo còmutació en millor de la sentència de 5. de Maig 1682. te acquirit dret la present Ciutat, en lo preu de dits draps, y resta satisfeta de 355 t 6 q 10. que importa lo debit de dit Barnat Pi, segons la certificantoria en vltim lloch feta, per dit Doctor Company, majorment sis considera, que la present Ciutat, ha passat à la execució, y venda de dits draps, y se ha embolsat lo preu de aquells, que importa, com se ha dit 359 t 14 q 3. sens que la evocació de dita pretesa apellació, hage pogut mudar, suspendrer, ni alterar lo efecte de la paga, que se origina del primitiu judici, *leg. proponebatur, ff. de iudicis, Peguera tom. 1. decij. 171.* Fontanella *de pact. clausula 4. glos. 10. par. 1. num. 67.*

20 Lo tercer medi consisteix en dir, que Bernat Pi era deutor de deute de carns, y no de compra de general administració, y que son compras molt diferents, sens tenir conneceitat, y que la partida de Taula del preu dels draps, segirà en compra de general administració; del que vol inferir, que la dita quantitat de 359 t 14 q 3. no son en descarrech, y paga del deuta de Bernat Pi, en lo compra de carns apart, y que per dita rahò restaria la excepció de debitor ben oposada.

21 Se respon, que dit medi, es del tot desviat del cami de la rahò, perque si Barnat Pi Carnisser no devia à la Ciutat, altra quantitat, que ditas 355 t 6 q 10. del tall de la Ovella, com certifica lo Doctor Company, que importa, que dit Pau Lladò comprador dels draps propis de dit Bernat Pi, fes la entrada del preu en compra de General administració, haventla de fer en compra de

carns apart, per mes pràctich, y entès que sia de fer pagaments, y de las administracions de la present Ciutat, ni poguè estar en ma sua fent dit deposit errat perjudicar á dit Pi, y alas fianças majorment constant, com consta de la deposició de dit Melich, que à instancia de dit Pelegri foren apresos dit sinch draps, y que la aprenció se feu per lo deute de las carns, y après venuts, instant Don Alexandro de Boxados, per la satisfacció de dit deute, y lo que llevatota dificultat, es la sentència de 5. de Maig 1682. en la qual lo Syndich, per justifiar la causa de la aprenció de dits draps, se val del deute de carns de dit Pi, y pretenguè, que en lo valor, y estimació de aquells era primer, y mes privilegiat Acreador per lo deute de dita Taula de Ovella, que no dit Bertran Parayre per lo pretès preu de dits draps, ab que es molt debil lo objecta del error de dita partida, com ò es tambe la prova del estil en la forma de depositar, perque dato, sed non concessio, estiguès legitimament provar, no se aplicaria al nostre cas, en que lo mateix debitor, no fa lo deposit, sino vn tercer, qui fou dit Lladò Mercader, y mentras, que la present Ciutat cobrà del debitor, ò de sos bens lo credit, essent, com es la present Ciutat representada, tant en vn compte, com en altre ara sia de compte de carns apart, ara sia de general administració, nos pot considerar perjudici en dany de la present Ciutat.

2 2 No es de ponderació lo dirse, que dit Bernat Pi Carnisser, no sols devia à la present Ciutat lo die de 25. de Abril 1687. las ditas 355 ll 6 ç 10. de compta de carns, pero encara lo dret de 25. carregas, y dos barralons de vi claret, perque en primer lloch, no consta de dit debit, ni la certificadoria, que fa laurma Mir Credencer en lo Portal de Mar, diu rai cosa, perque de dita certificadoria, sols se trau, que Bernat Pi als 10. de Ianer 1681. passa per lo Portal de Mar 12. Carregas 2. barralons vi claret, y en diada de 21. dit mes 13. carregas, no diu empero, que dega lo dret, qualitat necessaria per poderse dir debitor dit Pi, en lo dit dret de vi, y poguè ser molt be, que après de ser passadas ditas carregas de vi, las pagás, y quant las deguès, lo ques diu sens confessar cosa, no tindria la present Ciutat acció pera demanar dit dret à dit Pi, ni menos à dit Pelegri, sino en tot cas als Arrenda-

taris de dit any , los quals la present Ciutat tenia, y aquells nos queixan , y la present Ciutat , per rahò de dit dret , no te acció, sinó sols ad *presm*, y contra los Arrendataris de dit any , & alias Ioseph Pelegri, es sols fiança de dit Pi; en lo que te respecte al tall de Ovella, y no en lo dit dret de vi, per lo que deuta quât fos justificat , y liquit no podria ser inibilitat , y finalment no seria tant accessiu dit deute , pus que en tot cas podria ser, per los tres reals de imposició , que sobre quiscuna carrega en dit any collectava la present Ciutat, que serian 7 t 13 q . ab que seria deute modich, per lo qual no tindria lloch la excepció de debitor, segons la dita Constitució vnica, *Tit. de deutors de Vniverstitats*, que explica Xammar de *privilegis Civitatis* §.22.num.31. y Cancet *var. 2. cap. 5.num.202.*

23 Del ponderat ab los precedents numeros, naix la següent consideració, en exclusió, del que pondera lo Syndich de la present Ciutat, en orde à la partida de Taula, de compta de general administració, y es , si Pi Carnisser devia de carns à la present Ciutat 355 t 6 q 10. y de compta de drets de vi 7 t 13 q . qui dirà, que per pagar 7 t 13 q . de dit dret de vi, se girassen en compta de general administració 359 t 14 q 3. excedint la partida, al dit debit en tant gran cantitat, es ben cert , que essent, com es lo deute de carns major, que no lo deute de vi, que lo dit deposit se deu presumir fet, per pagar, y satisfer lo deute de carns , y no lo deute del dret del vi per moltes rahons, ques dirán ab lo numero subsegüent.

24 La primera, per ser lo deute de carns mes antich , que lo deute del vi , Gratianus *discep. forens. cap. 224. num. 43.* Menochius *de arbitrarijs casu 493. num. 19.* La segona, perque la paga indubio, se presum feta per lo deute major, Menochius *de presumptionibus lib. 3. presumptione 136. num. 18.* La tercera , perque Pelegri instà la hapreenció dels draps, de la venda, dels quals cobrà la present Ciutat , lo dit preu , y se ha de presumir la paga, per la obligació de dit Pelegri, y no per lo altre debit , Menochius *de arbitrarijs dicto casu num. 10. et de presumptionibus dicta presumpt. num. 8.* Quarto, perque indubio la paga se enten feta per lo deute , que te prompta, y rigida execució, y no per lo deute , que no te dira
qua-

qualitat, segons los referits Doctores en los llochs presitats.

25 Funda ab molta rahò, perque es ben cert, que Pelegrí sols interessava, fos pagada la present Ciutat del debit, li podia donar cuydado per rahò de la fermança, que seria lo del tall de las cars, y no per lo debit del dret del vi; en lo qual no tenia la menor obligació, & *indubio semper pro liberando fidejussore*, *Surdus cons. 19. nu. 23. vol. 1. Valenzuela, Velazq. consell 157. num. 30.* al q̄ se ajusta, que en via de dret lo Acreador de dos diferents quãtitats, la vna mes durior, q̄ la altra indubio deu lo Acreador aplicar la paga induriorem causam, *leg. 1. cum sequentibus, leg. cum ex pluribus, ff. de solutionibus, leg. 1. Cod. eodem Cance var. 2. cap. 6. n. 12. Nogarol. allegatio 40. num. 64.* y explicant la materia los Doctores, que lo Acreador de dos obligacions, la vna assegurada ab fianças, y la altra no, la pagá indubio, se deu presumir, feta per lo deute, que te fiança, per ser esta la mes durior, son de sentir los que segueixen.

26 *Menochius de presumptionibus, lib. 3. presump. 136. num. 7. ibi: Idem esse quando, pro vna causa dati sunt fidejussores, & pro altera, non, nam tunc presumitur solutum pro ea, pro qua dati sunt fidejussores.*

27 *Farinatus in postumis decis. 74. num. 1. vers. Tamen, ibi: Tamen solutiones facta de suis bonis cedere debent in causã duriorẽ, & etiam dicitur durior, pro qua sunt dati fidejussores.*

28 *Gratianus discep. forens. cap. 224. num. 2. tom. 2. ibi: Simon apparet inquam causam fuit solutum, & non eligit creditor, aut debitor, lex presumit fuisse factam solutionem induriorem magis anti-quam, & graviorem causam, prove quilibet bonus arbitratus fuisse videlicet pro debito personali hypotecario, & penali, vel pro quo adest fidejussor, idem num. 70.*

29 *Noguerol. allegatione 40. num. 5. idi: Et unum ex pluribus exemplis, quod adducunt Doctores, est quando debitum habet fidejussorem, tunc enim presamitur solutio facta pro debito, vt fidejussor remaneat liberatus.*

30 *Cancer variar. resol. par. 2. cap. 6. de solutionibus num 207. ibi: Consului pro fidejussore. etenim negare non possumus debitore simpliciter solventẽ censeri solvere pro debito, pro quo intervenit fidejussor,*

for, quia gravius reputatur, quam illud, cui non accessit fidejussor.

31 Y seria no acabar, si de tots los Doctors, ques conformera al dit sentit, se aguessen de transcriure las paraulas formals, y bastarán las referidas, pera que resta clarificat lo nuvol de la partida feta en compte de general administració, haventse de fer en cõpta de carns apart, y es escrupol molt leve, si se aten à la disposició del dret; en lo qual la paga, y solució de vn deute, no se atèn al modo ab ques satisfà, sinó à la realitat, y sustancia del pagament, com ho diuhen *Casterensis consell 170. num. 1. Surdus consell 162. num. 4. lib. 2. Gratian. 17. forens. cap. 321. num. 14.* Majorment tenint tant facil la evasió, lo error de dita partida, com es, que giria lo Magnífich Clavari las ditas 359 tt 14 φ 3. que en compte de carns apart, lo que deu fer constantli, com li consta ab tanta evidencia de la veritat del fet.

32 Y no dexant de ma lo medi començat en orde à manifestar la satisfació del deute predic, se deu suposar també, que la present Ciutat; no sols te cobràt realment, y de fet de bens de Bernat Pi Carnisser las ditas 359 tt 14 φ 3. profehidas del preu, y valor dels draps, pero encara altras quantitats de bens de Antoni Pla Barrater de Agulla, con fiança de dit Pelegri en la caució per la taula de Ovella, com se dirà.

33 Y per major individuació del fet, consta en procès, que lo Mag. Clavari de la present Ciutat, en lo any de 1683, per lo debit de Bernat Pi Carnisser, y Tavarner, feu execució en los bens de dit Pla Barrater, en força de la quai se posà en possessió de diferents casaf situadas al pla den Lluç, propias de dit Pla, y aquellas ha llogat, y lloga à diferents personas, desde l any 1683. cobrant, y exhigint los lloguers de aquellas, com ò deposa Monica Vinyals sobre lo article 19. dels donats per part de dit Pelegri.

34 Quantas sian las casaf, llogaters, y lo que de quiscuna exigeix, y cobrà lo Magnífich Clavari, se individuará en esta forma; consta en procès de la deposició de dita Vinyals, sobre lo article 20, que vna de ditas casaf de dit Pla al temps de la aprehehsió de aquellas la possehia Maria Farrer muller de T. Farrer Pascador, à rahò de 17 ff. lo any, y que à dita rahò las habitá los anys 1683. 1684. 1685. y 1686. y continua lo corrent any de 1687. lo llo-

lloguer de dita casa, ó rahò de 16 tt. lo any, per haverli rebaxat á dit preu.

35 Y de la deposició de Magdalena Martines Viuda, y de dita Vinyals, sobre lo article 23. dels predits còsta, q̄ la altra casa de dit Pla, la habita vuy vn pintor de Palacio á rahò de 25 tt. la any, y dels mateixos testimonis, sobre lo article 24. consta, que á titol de lloguer, y per preu de 10 tt. lo any, desde l'any 1683. al present habita vna botiga de dit Pla, Antoni Anglada, y finalment dels mateixos testimonis, sobre lo article 25. consta, que altra de ditas botigas habita, ó titol de lloguer Magdalena Martines. y que entrá en aquella per preu de 4 tt. lo any; y dita Vinyals deposá de auditu de la dita Martines, que Antoni Pla li llogá dita botiga, à rahò de 4 tt. lo any, pero que despres ançà, que la present Ciutat, ò lo Magnífich Clavari de aquella, ha pres la possessió de las casas, y botigas de dit Pla, no ha pagat cosa alguna de dit lloguer, y que lo Doctor en Medicina Ioseph Company, lay feya estat de franch, sens quen pagás cosa alguna de lloguer.

36 Del referit se veu, que las casas de dit Pla, son quatre, çò es dos casas, y dos botigas, y que los llogaters, eo possessors, son Maria Ferrer, vn Pintor de Palacio, Antoni Anglada Boter, y Magdalena Martines Viuda, y lo que reddituan dits lloguers cada any, son de la de Maria Ferrer 17 tt. fins lo any 1686. del Pintor 25 tt. de Anglada 10 tt. y de Martines 4 tt. que junts dits lloguers importan quiscun any 56 tt. salvo jure, y à dita rahò, an reddituat desde l'any 1683. al de 1686 tot inclusivè la quantitat de 224 tt. salvo jure.

37 Desta quantitat, que ha pogut rebre, y cobrar lo Magnífich Clavari de la present Ciutat, sols esta part ha pogut fer constar de tres partidas de Taula de 1683. 1684. y 1686. que Maria Ferrer ab la partida de 1683. diguè, y escriguè al Magnífich Clavari de la present Ciutat, en compte de carns apart 6 tt. 10 s̄ á còplimèt de 8 tt. 10 s̄ per la mitja anyada de 11. de Agost 1683. de aquellas casas ab vn portal obrint proprias de Antoni Pla, y à dit Clavari se li giran, per rahò de la execució instada per lo Syndich de la present Ciutat en la persona, y bens de dit Pla, com á fermança, que era de dit Bernat Pi Carnisser, y per recobrar la dita quan-

quantitat del que devia dit Pi à dit compte de carns , y à la partida de 1684. se giran à dit Clavari 25 tt 10 φ. per tres mitjas anyadas de dita casa , y finalment de altre partida de 1686. seguiran à dit Magnifici Clavari per dita Ferrer 24 tt 14 φ. axi que de dita Ferrer ha cobrat lo compte de carns la quantitat de 56 tt 14 φ.

38 Lo que ha cobrat , eo pogut cobrar lo Magnifici Clavari, del dit Pintor de Palaciò, Antoni Anglada , y Magdalena Martines , son las quantitats referidas, y en cas haze dexat de cobrarles, *sibi est imputandum*, y no te dupte, que axi com á cobrat de dita Ferrer, hauria tambe cobrat de dita Martines, Anglada, y Pintor , fent las diligencias devia , y podia fer, segons los Reals Privilegis à la present Ciutat confeditis , contra deutors de la present Ciutat.

39 Del ponderat ab los precedents numeros, se trau per conclusiò , que la present Ciutat te cobrat de bens de Bernat Pi Carnisser, y Tavarner, y de sas fianças las quantitats següents dels panyos . eo draps. 359 tt 14 φ 3. de vna de las casas de Anton Pla 56 tt 14 φ. à las quals se deuen ajustar las pensions , eo lloguers dels demás conductors de las otras casas de dit Pla , desde l'any 1683. que la present Ciutat prengué possessiò de aquellas , que á adhuc vuy en dia rete , y estas quantitats juntas renan capacitat per pagar , y satisfer à la present Ciutat , no sols lo deute de carns, que segons certifica lo Doctor Company en vltim lloch importa 355 tt 6 φ 10. pero encara las 7 tt 13 φ. que importa lo dret tocant à la present Ciutat de las 25. carregas 2. batralons de la certificadoria de Jaume Mir Argenter Credencer en lo Portal de Mar.

40 Sens que puga apartar esta consequencia lo dirse , que lo lloguer de las casas habitan dit Pintor , y Anglada , los cobrá Miquel Monplet Valluter , per ser lo credit de aquell , en , y sobre ditas casas anterior, al credit de la present Ciutat , lo que es libere dictum , perque cessa esser ver , que en tot lo procés consta de dita anterioritat , ni que lo deuta de dit Monplet sia mes privilegiat , que lo deute de la present Ciutat , lo que era necessari altrament sempre es verdader dir , que la present Ciutat voluntariament dexa cobrar á dit Monplet , podent cobrar per si , y per

son credit los lloguers de ditas casias.

41 Tambe se ha ponderat, que Joseph Pelegri era fidejussor indemnitaris de dit Bernat Pi Carnisser, lo Privilegi del qual es de no poder ser convingut, sino es execut lo principal Cancet *varia. 2. cap. 5. num. 78.* y cessa esser ver, que la present Ciutat haze execut los bens de dit Bernat Pi, com devia per tenir regrés contra las fianças, al que se ajusta, que en via de dret, quant lo Acreador fa elecció de vn de dos fidejussors per la satisfació de son deute deslliura lo altre segons Heringeo *de fidejussoribus cap. 20. §. 13. totó.* ab que havent la present Ciutat elegit los bens de Antoni Pla, ha deslliurat virtualment à dit Pelegri de la finejussió, y fermaça referida.

42 Ha oposat rambe dit Pelegri en la present causa, de que desdel any 1680. ha fortejat en lo Ofici de sota Administrador de plaças, aqui se doná possessió de dit Ofici, ha exercit aquell, y se li paga lo salari, com de la partida de Taula, y de la certificatoria consta, y que havent acompanyat, com ha Verguer de la Deputació, á Joseph Melich Conseller en Cap, que fou de la present Ciutat sa li pagaren 30tt. per la dita assistencia feu á dit Conseller en Cap, y Deputat, simul, del que infereix, que la present Ciutat ha regonegut, que dit Pelegri no era debitor, altrament ni haguera permès fortejars en lo Ofici de sota Administrador, ò be en lo salari de dit Ofici, com en la remuneració de la assistencia feu á dit Melich, haguera fet punt lo Magnífich Clavari, com acostuma fer als deutors de la present Ciutat.

43 Per tot lo que apart. Salvo semper, que ha, y deu esser declarat à favor de dit Pelegri.

A L O S:

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be clearly documented and verified. The text continues to describe various methods for ensuring the integrity of the data, including regular audits and cross-checking of entries.

In the second section, the author details the specific procedures for handling discrepancies. It is noted that any inconsistencies should be investigated immediately and resolved through a transparent process. The document also outlines the roles and responsibilities of the staff involved in the record-keeping process, ensuring that everyone is held accountable for their work.

The final part of the document provides a summary of the key findings and recommendations. It stresses the need for ongoing training and development for the staff to stay updated on the latest practices and technologies. The author concludes by expressing confidence in the system's ability to provide reliable and accurate information for all stakeholders.

